

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **VINDARON PRO s. r. o.** se sídlem 28. října 6, Ostrava, zastoupen JUDr. Petrem Svatošem, advokátem se sídlem Sadová 7, Ostrava, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2015, č. j. 1604/15/5000-10610-709908, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2018, č. j. 22 Af 19/2015 - 150,

takto:

I. Kasační stížnost se **zamítá**.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozsudek krajského soudu

[1] Specializovaný finanční úřad rozhodnutím ze dne 12. 9. 2014, č. j. 193346/14/4000-49000-203325, uložil žalobci pokutu ve výši 9.750.000 Kč za porušení § 4 odst. 1 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích"), které naplňuje skutkovou podstatu správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) téhož zákona. Žalobce se tohoto deliktu dopustil tím, že v době od 18. 9. 2013 nejméně do 25. 4. 2014 provozoval loterii a jinou podobnou hru prostřednictvím technického zařízení označeného jako „Quiz" nebo „Kvíz vědomostní" bez povolení Ministerstva financí v provozovnách specifikovaných v rozhodnutí

pod body 1 až 47. Současně byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Žalovaný v záhlaví popsaným rozhodnutím zamítl odvolání a rozhodnutí specializovaného finančního úřadu potvrdil.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který rozsudkem ze dne 4. 5. 2017, č. j. 22 Af 19/2015 - 117, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud tento rozsudek pro nepřezkoumatelnost zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Krajský soud ve věci opětovně rozhodl v záhlaví označeným rozsudkem, kterým žalobu zamítl. Konstatoval, že nedoručení rozhodnutí specializovaného finančního úřadu zvolené zástupkyni žalobce, ale přímo žalobci, sice bylo procesní vadou, která ovšem neměla vliv na zákonnost rozhodnutí. Ostatně ani žalobce z této skutečnosti nezákonnost rozhodnutí nedovozoval.

[5] Soud se neztotožnil s názorem žalobce, že přítomnost prvku náhody ve hře hrané na technických zařízeních musí posoudit znalec. Jak vyplývá z popisů her a též z popisu obsaženého ve znaleckém posudku předloženého žalobcem, jedná se o poměrně snadnou hru, k pochopení jejíhož fungování není třeba žádných speciálních znalostí. Je tedy zřejmé, že fungování a principy hry může pochopit každý bez zvláštního vzdělání, tedy též správní orgán, zejména pokud jako správní orgán prvního stupně vystupoval specializovaný finanční úřad, který podle § 11 odst. 1 zákona č. 456/2011 Sb. je finančním úřadem s osobní působností nad osobami provozujícími loterii nebo jinou podobnou hru, a to mimo jiné pro účely výkonu dozoru nad loteriemi a jinými podobnými hrami.

[6] Krajský soud dále uzavřel, že jak Specializovaný finanční úřad, tak i žalovaný se důkladně a bez logických rozporů vypořádali s námitkami žalobce i s jeho důkazními návrhy včetně odkazu na inspekční zprávu č. 303894-01/01 Elektrotechnického zkušebního ústavu, který posuzoval pouze jednu část hry z herního plánu, a proto žalobci nedal příslušný certifikát (a tedy nikoliv proto, že by provoz tohoto technického zařízení nepodléhal režimu zákona o loteriích). V předmětných hrách je kromě vkladu, jehož návratnost se nezaručuje, a výhry, obsažen též prvek náhody rozhodující o výhře. Tento prvek náhody správní orgány správně spatřovaly v neznalosti hodnoty následující otázky před vložením sázky a způsobu přidělení této hodnoty, které hráč nemůže ovlivnit. Jeho vědomosti jsou tak bez významu; pokud je cena otázky nižší než vklad, hráč prohrává, i když odpoví správně. Hry hrané prostřednictvím žalobcem provozovaných zařízení splňují všechna kritéria pro loterii či jinou podobnou hru, vyplývající z § 1 odst. 2 zákona o loteriích. Za této situace žalovaný správně posoudil postup žalobce, který je provozoval bez povolení Ministerstva financí, jako jednání v rozporu s § 4 odst. 1 zákon o loteriích.

[7] Krajský soud shledal nedůvodnou námitku nepřezkoumatelnosti a nesprávnosti výše uložené pokuty. Žalobce navrhoval zrušení rozhodnutí žalovaného, nikoli moderaci uložené pokuty. Na okraj však soud poznamenal, že nebyla dána ani podmínka zjevné nepřiměřenosti, která by moderaci pokuty umožňovala.

II. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného a stěžovatelova replika

[8] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[9] Namítá, že správní orgány pochybily, neboť si pro posouzení otázky, zda v předmětných technických zařízeních byl přítomen prvek náhody, nevyžádaly znalecký posudek. Pracovníci správních orgánů nemají dostatečné znalosti k posouzení hardwarového a softwarového vybavení konkrétních technických zařízení. Odborná posouzení, ze kterých správní orgány vycházely, se netýkají konkrétních zařízení provozovaných stěžovatelem. Ustanovení znalce a provedení znaleckého posudku bylo třeba s ohledem na skutečnost, že to stěžovatel navrhoval a sám předložil znalecké posudky a expertizy, které svědčily jeho procesní obraně.

[10] Správní orgány z těchto dokumentů předložených stěžovatelem nevyvodily žádné závěry, čímž došlo k porušení § 3, § 7 odst. 1, § 50 odst. 4 a § 51 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Krajský soud se touto námitkou vůbec nezabýval. Soud se nezabýval ani dalšími důkazy předloženými v průběhu soudního řízení.

[11] Za zásadní pro předmět sporu stěžovatel považuje posouzení, zda provozovaná zařízení podléhala regulaci zákona o loteriích, tedy zda byl přítomen prvek náhody. Krajský soud zcela opomenul, že účastník znalostní soutěže má možnost náhledu, jaká otázka a za jakou hodnotu bude následovat. V tomto okamžiku může účastník svou účast v soutěži ukončit, aniž by mu otázka byla položena a aniž by mu byl odečten kredit. Je tedy nepodstatné, jaká je hodnota otázky v porovnání s hodnotou kreditu. Další pokračování v soutěži závisí jen na rozhodnutí účastníka. Závěry správních orgánů navíc neodpovídají zjištěnému skutkovému stavu.

[12] Stěžovatel navrhuje rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[13] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že se všemi námitkami zabýval již v rozhodnutí o odvolání a ve svém vyjádření k žalobě. Správní orgány nezkoumaly ve své rozhodovací praxi prvek náhody poprvé. Činily tak již v případě výherních hracích přístrojů či výherních videoloterních terminálů, od nichž se tzv. kvízomaty principálně neliší. Náhoda nemusí mít ve hře většinový podíl, postačí její nikoli zanedbatelná přítomnost. Odborné stanovisko vydané Ministerstvem financí je pro správní praxi závazné; kromě toho žalovaný neměl žádné indicie, ze kterých by vyplývala nesprávnost tohoto stanoviska. Skutečnost, že účastník může ze hry kdykoli odejít, považuje žalovaný za nepodstatnou, neboť v případě odchodu hráče je hra ukončena, tedy ve své podstatě neproběhla. Z pohledu zákona o loteriích je relevantní pouze celá hra, která, pokud proběhne od začátku až do konce, vždy obsahuje prvek náhody v podobě přiřazení hodnoty otázce podle předem neznámého výherního algoritmu. Ze skutečnosti, že ani v případě správné odpovědi na všechny otázky není zaručena výhra, vyplývá, že nejde o vědomostní hru, ale o loterii nebo jinou podobnou hru ve smyslu zákona o loteriích.

[14] Žalovaný navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[15] Stěžovatel v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že srovnání kvízomatů s výherními hracími přístroji a výherními videoloterními terminály je nepravdivé a neopodstatněné. Hodnoty nejsou otázkám přiřazovány zcela náhodně; určení hodnot a znění otázek je dáno pořadím

v centrální databázi, proces znalostní soutěže je určován soustavou matematických rovnic, kdy po startu procesu a stejném chování účastníka se software chová stále stejným způsobem a je tedy dosaženo stejných výsledků. Konstatování žalovaného, že možnost odejít kdykoli ze hry není podstatná, je zcela absurdní. Hráč si přeci může předem zjistit hodnotu každé otázky. Po zjištění hodnoty hráč nemusí ve hře pokračovat. Jedinou předem neznámou okolností ve hře je okolnost, zda hráč bude znát odpověď na položenou otázku. To však není tzv. prvkem náhody ve smyslu zákona o loteriích.

III. Posouzení kasační stížnosti

[16] Soud se nejprve zabýval formálními náležitostmi kasační stížnosti a dospěl k závěru, že je přípustná. Po věcném posouzení kasační stížnosti dospěl soud k závěru, že není důvodná.

III.a) Nevyžádání znaleckého posudku

[17] Stěžovatel namítá, že správní orgány porušily § 56 správního řádu, neboť si nevyžádaly odborné posouzení konkrétních technických zařízení, ačkoli to stěžovatel navrhoval. Samy správní orgány přitom nejsou schopny posoudit, zda je ve hře přítomen prvek náhody, či nikoli. Přitom svá rozhodnutí opírají o „odborná posouzení“ jiných subjektů, která jsou ovšem obecná a netýkají se zařízení provozovaných stěžovatelem. Stěžovatel má za nesprávný závěr soudu, že úřední osoby Specializovaného finančního úřadu jsou schopny samy posoudit, zda je hra založena pouze na vědomostech, nebo je zde obsažen i princip náhody.

[18] Podle § 56 správního řádu závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce.

[19] Z citovaného ustanovení vyplývá, že znalce je třeba ustanovit v případě, že rozhodnutí správního orgánu závisí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a současně nelze takové odborné posouzení skutečností opatřit od jiného správního orgánu. Znalecký posudek lze použít subsidiárně k odbornému posouzení správního orgánu a své využití nalezne zejména tehdy, nespadá-li otázka, která má být znaleckým posudkem zodpovězena, do věcného rozsahu působnosti správního orgánu (srov. rozsudek ze dne 28. 1. 2009, č. j. 8 As 40/2008 - 170). Naopak znalec se nepřibírá, pokud správní orgán sám potřebnými odbornými znalostmi disponuje (srov. rozsudek ze dne 12. 5. 2010, č. j. 1 Afs 71/2009 - 113).

[20] Otázka potřebnosti znaleckého posudku je otázkou objektivní, v řízení odborných znalostí buď zapotřebí je, nebo tomu tak není (viz rozsudek ze dne 5. 9. 2011, č. j. 8 As 41/2010 - 117). Rozhodující jsou okolnosti konkrétního případu a složitost posuzované problematiky. V každém případě je nutné, aby správní orgán svůj procesní postup v konečném rozhodnutí náležitě odůvodnil. Z rozhodnutí musí být zřejmé, které skutečnosti vzal správní orgán za rozhodné, a jakými odbornými úvahami se při hodnocení odborné otázky řídil. Pokud účastník řízení uvádí konkrétní námitky, kterými odborné posouzení správního orgánu zpochybňuje, je zároveň třeba, aby se správní orgán s těmito námitkami řádně vypořádal. Uvedené nároky jsou na správní orgány kladeny také s ohledem na možnost následného soudního

přezkumu, neboť správní soudy přezkoumávají rozhodnutí správních orgánů v plné jurisdikci po právní i po skutkové stránce.

[21] Specializovaný finanční úřad byl podle § 11 odst. 1 a odst. 2 písm. h) zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění účinném do 31. 12. 2016, osobně příslušným pro osoby provozující loterii nebo jinou podobnou hru, a to pro účely výkonu dozoru nad loteriemi a jinými podobnými hrami. Lze tedy předpokládat, že pro výkon své působnosti disponuje odborným aparátem, který je schopen určitou hru z hlediska přítomnosti prvků loterie nebo jiné podobné hry posoudit a své závěry přezkoumatelným způsobem odůvodnit.

[22] Se stěžovatelem nelze souhlasit v tom, že předmětem posuzování mělo být hardwarové či softwarové vybavení technických zařízení, tedy posuzování technické otázky. Úkolem správních orgánů bylo, zjednodušeně řečeno, posoudit, jak se tato technická zařízení projevují „navenek", tedy jakým způsobem hra probíhá a zda je průběh hry takový, že je v něm přítomen prvek náhody. Z tohoto pohledu je proto podružné, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento software funguje.

[23] Stěžovatelův požadavek na ustanovení znalce za účelem posouzení přítomnosti prvku náhody vyplývá z nepochopení toho, v jakém smyslu je nutno tento prvek u technických zařízení zkoumat. Soud nezpochybňuje (a vyplývá to též z důkazů předložených stěžovatelem ve správním řízení), že proces znalostní soutěže je určován soustavou matematických rovnic; po startu procesu a stejném chování účastníka se software chová stále stejným způsobem, otázky jsou řazeny v předem stanoveném pořadí v databázi. Stěžovatel správně konstatuje, že v softwaru technických zařízení prvek náhody přítomen není, proces soutěže je předem naprogramován. Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je však rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru (k věcnému posouzení této otázky viz část III.c) rozsudku).

[24] Za situace, kdy řešená odborná otázka spadá do rozsahu působnosti správního orgánu, nejsou zpravidla splněny podmínky pro ustanovení znalce dle § 56 správního řádu. Správní orgán v takových případech odbornou otázku zásadně posoudí sám, ledaže by odborná kompetence správního orgánu byla pro složitost řešené otázky nedostatečná. Je samozřejmě na správním orgánu, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a vypořádal se se vším, co vyšlo v řízení najevo, i s tím, co uvedli účastníci řízení, včetně účastníky předložených důkazů (srov. citovaný § 3 a § 50 správního řádu).

[25] Lze tedy shrnout, že správní orgány nepochybily, pokud ve věci nevyhověly návrhu na ustanovení znalce. Tento svůj závěr přezkoumatelným způsobem odůvodnily a vypořádaly se též s námitkami zpochybňujícími způsobilost posoudit danou problematiku (srov. s. 47 - 51 rozhodnutí žalovaného). Krajský soud správně uzavřel, že § 56 správního řádu nebyl porušen.

[26] Tato kasační námitka tedy není důvodná.

III.b) Nezohlednění odborných posouzení předložených žalobcem

[27] Podle stěžovatele se krajský soud vůbec nezabýval žalobní námitkou týkající se nezohlednění předložených odborných posouzení. Stěžovatel pak v rámci soudního řízení

předložil osvědčení od společnosti Verdex, technickou expertízu Institutu elektrotechniky Varšava a znalecký posudek soudního znalce Zbigniewa Sieduszewskiego. Soud se těmito důkazy v rozsudku vůbec nezabýval.

[28] Ani tyto námitky nejsou důvodné.

[29] Krajský soud se s žalobní námitkou, že správní orgány nevyvodily ze stěžovatelem předložených odborných posouzení žádné závěry, vypořádal v bodu 18 rozsudku. Byť se jedná o posouzení stručné, vyplývá z něj jasně úvaha soudu, která jej vedla k závěru o nedůvodnosti této námitky. Krajský soud na tuto námitku reagoval tak, že se žalovaný důkladně a bez logických rozporů vypořádal jak s námitkami stěžovatele, tak s jeho důkazními návrhy včetně odkazu na inspekční zprávu. Ostatně sám stěžovatel s hodnocením krajského soudu v kasační stížnosti polemizuje, pokud namítá, že hodnocení inspekční zprávy provedené v rozsudku je zavádějící. Ani stěžovatelovo tvrzení o zavádějícím hodnocení inspekční zprávy č. 303894-01/01 vydané Elektrotechnickým zkušebním ústavem (dále jen „EZÚ“) nepovažuje soud za důvodné. Při hodnocení tohoto důkazu je třeba vycházet ze sdělení EZÚ, z nějž vyplývá, že předmětem inspekce byla jen část softwaru zařízení „vědomostní kvíz“. EZÚ výslovně sdělil, že pro zařízení „vědomostní kvíz“ nevydal inspekční certifikát a že jeho závěry nelze interpretovat tak, že toto zařízení nespadá pod regulaci stanovenou zákonem o loteriích.

[30] Krajský soud se vyjádřil též k důkazům přiloženým stěžovatelem k jeho vyjádření ze dne 31. 1. 2018. V bodu 20 rozsudku vysvětlil, že považuje skutkový stav ke dni rozhodnutí žalovaného za dostatečně zjištěný, a proto nevyhověl návrhu na provedení dalších důkazů předložených stěžovatelem v soudním řízení. Dle Nejvyššího správního soudu tedy krajský soud dostál své povinnosti vypořádat se s důkazními návrhy vznesenými stěžovatelem (viz rozsudek ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004 - 89, č. 618/2005 Sb. NSS), neboť ze strohého, ale srozumitelného odůvodnění plyne, že je považoval za nadbytečné, protože skutkový stav již byl dostatečně prokázán. Ani tato námitka tedy není důvodná.

III.c) Posouzení přítomnosti prvku náhody

[31] Dle stěžovatele krajský soud při posouzení přítomnosti prvku náhody ve hře zcela opomněl, že účastník znalostní soutěže má možnost náhledu, jaká otázka a za jakou hodnotu bude následovat. I v tomto okamžiku může účastník svou účast v soutěži ukončit, aniž by mu byla otázka položena a aniž by mu odečten kredit za takovou otázku. Další pokračování v soutěži závisí jen a pouze na rozhodnutí účastníka soutěže. Hodnota otázky o výhře nebo prohře nerozhoduje.

[32] Podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích finanční úřad uvedený v § 46 odst. 1 písm. c) uloží pokutu až do výše 10.000.000 Kč právnické nebo fyzické osobě, která bez povolení, které by bylo oprávněno vydat ministerstvo, provozuje nebo organizuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru, nebo ji provozuje v rozporu s tímto zákonem nebo poruší zákaz stanovený v § 1 odst. 5 nebo § 4 odst. 10.

[33] Podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích se loterií nebo jinou podobnou hrou rozumí hra, jíž se účastní dobrovolně každá fyzická osoba, která zaplatí vklad (sázku), jehož návratnost se účastníkovi nezaručuje. O výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost uvedená provozovatelem v předem stanovených herních podmínkách. Nezáleží

přitom na tom, provádí-li se hra pomocí mechanických, elektronickomechanických, elektronických nebo obdobných zařízení.

[34] Z citovaného ustanovení lze tedy dovodit základní definiční znaky loterie a jiné podobné hry, kterými jsou: prvek dobrovolnosti a vkladu, prvek náhody a prvek výhry nebo prohry.

[35] To, že u předmětných technických zařízení byl přítomen prvek dobrovolnosti, vkladu a výhry není v souzené věci sporné. Mezi stranami existuje spor ohledně přítomnosti prvku náhody.

[36] Předně je nutno zdůraznit, že správní orgány i krajský soud vycházely ze stejných skutkových zjištění, která v kasační stížnosti stěžovatel zdůrazňuje a má je za sporná. Žalovaný ani krajský soud při posuzování předmětných technických zařízení nezpochybňovali, že před vsazením na další otázku lze nahlédnout na její hodnotu a v tomto okamžiku též ze hry vystoupit (srov. bod 10 rozsudku – skutková zjištění ze správního spisu, s. 29 a násl. rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu či s. 43 rozhodnutí žalovaného). Námitka, že nebyla zohledněna možnost náhledu na hodnotu následující otázky a možnosti vystoupení ze hry, tak není důvodná.

[37] Nejvyšší správní soud pak má za to, že závěr, podle kterého je u dotčených her přítomen prvek náhody a že tedy šlo o loterii či jinou podobnou hru, kterou stěžovatel provozoval bez potřebného povolení, je správný.

[38] Shodně se správními orgány i krajským soudem považuje Nejvyšší správní soud za náhodu, tedy předem neznámou okolnost ovlivňující výhru či prohru, hodnotu přidělenou jednotlivým otázkám. Podstatné dle soudu je, že i přes správnou odpověď na položenou otázku může dojít k prohře, neboť v důsledku hodnoty přidělené otázce může dojít k situaci, kdy hodnota otázky je nižší než sázka na tuto otázku. Jinak řečeno, u dotčených her – vědomostních kvízů – je přítomna okolnost, kterou hráč nemůže ovlivnit a která má současně přímý vliv na to, zda dojde k (celkové) výhře nebo prohře.

[39] Na tom nic nemění ani skutečnost, že hráč může před učiněním sázky na jednotlivou otázku nahlédnout dopředu na její hodnotu a hru případně ukončit. Možnost takového postupu totiž jednak nic nemění na tom, že hodnota je otázce přidělována zcela náhodně, bez možnosti ovlivnění procesu přidělení hodnoty. Podstatné pak je, že hráči je takto odhalena hodnota nejblíže následující otázky, nikoli otázek dalších (hodnota je odhalována postupně vždy ve vztahu ke každé otázce); hráči tedy i přes plnou vědomost aktuální dílčí prohry jsou motivováni k pokračování ve hře onou neznámou okolností – hodnotou dalších (budoucích) otázek. Nebýt náhodného přidělování hodnot otázkám, nebylo by reálné ani dosažení výhry. Co se týče možnosti vystoupit ze hry po odhalení hodnoty následující otázky, konstatuje soud, že jde o okolnost, která se vztahuje spíše k posouzení prvku dobrovolnosti účasti na hře, nikoli prvku náhody. Je proto pochopitelné, že se tímto aspektem krajský soud podrobněji nezabýval.

[40] Je pravdou, že krajský soud v odůvodnění svého rozsudku nepřesně uvedl, že *„prvek náhody je správně spatřován v neznalosti hodnoty následující otázky před vložením sázky“*. Jak již Nejvyšší správní soud shora shrnul, prvek náhody není dán *neznalostí* hodnoty otázky, ale *přidělováním* hodnot otázkám. Toto dílčí nesprávné tvrzení soudu však nemohlo mít vliv na

zákonnost rozsudku. Výše již soud zmínil, že krajský soud měl možnost náhledu na hodnotu další otázky za prokázanou. Z dalšího odůvodnění rozsudku pak plyne, že soud měl za podstatné to, že hráč hodnotu přidělenou otázce nemůže ovlivnit; jeho vědomosti jsou tak bez významu, pokud cena otázky je nižší než učiněný vklad, neboť i když odpoví otázku správně, prohrává. S tímto posouzením se Nejvyšší správní soud ztotožňuje.

IV. Závěr a náklady řízení

[41] Soud uzavírá, že kasační stížnost není důvodná, proto ji podle § 110 odst. 1 in fine s. ř. s. zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovaný nepožadoval náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, ani mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu